

Heks 123

Het duivelsei

Naar een idee van Tom Torfs & Katleen Vanherp

Auteur: Annelise Nauwelaerts

Tekeningen:

Concept: Tom Torfs

Illustrator: Faranak Eskandary

-Oehoeoe...Oehoeoe...Oehoeoe-

Uil houdt op zijn troon de wacht. Speurend naar muizen die 's nachts op stap gaan om graantjes te verzamelen. Wanneer een dik wolkenpak van voor de volle maan schuift, merkt hij een duister figuur op in zijn veld.

Wie loopt daar door de goudgele korenaren van boer Karel? Bokkenpoten, hoorns op het hoofd, een puntstaart en stinkend naar aangebrande pannenkoeken met stroop? Dat moet Lucifer zijn. Wat doet hij hier in deze buurt?

Met één oog open en zijn kop diep in zijn schouders verscholen, houdt Uil hem in de gaten. Met op zijn rug een veel te zware rugzak en in zijn hand een uitnodiging. Lucifer is maar een klein beetje de weg kwijt geraakt. Zijn moto kan niet door de velden rijden, die heeft hij aan de kant van de weg geparkeerd. Is hij toch wel zijn GSM vergeten in zijn zadeltas. Nu moet hij zonder GPS op zoek naar de place to be.

Uitnodiging

Aan wie: Lucifer

Wanneer: bij de eerste volle maan van deze herfstmaand, klokslag middernacht.

Waar: dorp Drie-maal-zes, in het bos, onder de apen-staarten-boom

Bevestigen: Rimpelteen@heksenmail.be

De nachtelijke geluiden maken plaats voor een zachte beat in de verte

"POEM-TCHA-POEM-TCHA-POEM-TCHA!".

Hoe dieper hij het bos in wandelt, hoe luider de bassen klinken. Daar is een feestje aan de gang. Hij volgt het aanstekelijke ritme. Zijn bokkenpoten krijgen een eigen leven en huppelen steeds vlotter op de maat van de muziek. Met tussendoor een moon-walk-move en een dartele sprong in de lucht. Bomen versierd met gekleurde plastic vlaggen, vertellen hem dat hij in de juiste

richting wandelt. Schelle krijstonen en honend geschater overstijgen de muziek. "Mmm, de dames hebben plezier zo te horen!"

En ja hoor, daar...

als je goed kijkt onder het oranje-rood- gekleurde bladerdek, in een reuzen heksenkring, is al een heus feest losgebarsten.

Een geurenmengsel van kattenpis en rattenkak dringt zijn grote neusgaten binnen. De heksenkudde opent de kring en in het midden, van het feestgedruis staat ze! Het feestvarken! Heks Rimpelteen! Lucifer heeft heel de wilde nacht, enkel nog oog voor haar!

De volgende ochtend ...

kan geen mensenkind vermoeden wat zich hier afgelopen nacht heeft afgespeeld. Zelfs Uil had het voor bekeken gehouden, had zijn kop honderdtachtig graden gedraaid en was in slaap gevallen. De enige ooggetuigen waren de motten geweest die zich nu verstoppen in kieren en spleten van de bomen.

Muisstil! Ssshhhhht!

Niet één noot muziek

Geen vlagje

Geen plastic beker

Geen peuk op de dansvloer

Euhhh...

geen dansvloer

Niks

Niks doet vermoeden.....

Of toch!!!

Te midden van de heksenkring staat het grote witte ding. Honderd keer groter dan een struisvogelei. Het is zeker en vast het werk van de duivel, nog uit grootmoeders tijd. Waarschijnlijk zat dit in de zware rugzak van Lucifer. Na zijn wilde nacht met Rimpelteen en de andere heksen en gedochten heeft hij het achtergelaten.

"Kijk, er zit een deukje in", fluistert de ene mus tegen de andere. Ook de eekhoorn kijkt nieuwsgierig naar het ding. "Nee, mooi glad is het niet", hij trekt zijn neus op en gooit een eikel naar de crème witte schaal.

"KRRRRRAK!!" Het ei siddert en beeft, de vogels vliegen weg, de eekhoorn trekt zijn staart tussen de benen en zet het op een lopen.

"KRAAAAAAK", een tweede keer.

Wat is dat? Twee slanke benen met rimpelige voeten, steken door de bovenkant van het duivelse ding.

Huh? Wie wordt er nu ondersteboven geboren? Uit een ei?

Dat is toch raar.

En een derde keer: "KRRRR... TJAK... TJAK..."

Twee armen komen aan de andere kant tevoorschijn. Een ei kruipt nu rond, op handen en voeten, in de heksenkring. Maar de tocht eindigt tegen de stam van de apen-staarten-boom.

"BAF-FRIZZEL-SIZZEL-KRAK!!"

Daar staat ze, in haar uppiefluppie:

HEKS Eéntweedrie